

بهبود ای برای پاسداشت زمین

سیزدهمین روز فرودین که در تقویم از آن به عنوان روز طبیعت یاد می شود، بهترین فرصت برای پاسداشت و توجه به مواهب طبیعی کشورمان به شمار می رود چرا که ایران در زمره پنج کشور برتر از نظر جاذبه های طبیعی و تنوع اقلیمی قرار دارد.

جام جم آنلاین: سیزدهمین روز فرودین که در تقویم از آن به عنوان روز طبیعت یاد می شود، بهترین فرصت برای پاسداشت و توجه به مواهب طبیعی کشورمان به شمار می رود چرا که ایران در زمره پنج کشور برتر از نظر جاذبه های طبیعی و تنوع اقلیمی قرار دارد. اکوتوریسم یا همان طبیعت گردی که معادل فارسی دقیق آن "بوم گردشگری" است، شاخه ای از صنعت گردشگری به شمار می رود که در آن گردشگران برای بازدید از مناطق طبیعی نامسکون و دست نخورده جهان سفر می کنند و به تماشای طبیعت بکر و حیات وحش آن مناطق می نشینند.

علاقه مندان به طبیعت گردی در اقصی نقاط جهان به حدی است که بسیاری از کشورها بخش قابل توجهی از درآمد ملی خود را از طریق جذب طبیعت گردان به دست می آورند؛ شاید به همین خاطر است که سازمان جهانی جهانگردی (UNWTO) نیمی از گردشگران را در سال 2020 میلادی طبیعت گرد دانسته و قرن حاضر را قرن طبیعت گردی نامیده است.

نکته اصلی در طبیعت گردی، حفظ محیط زیست و برهم نزدن آرامش و رفاه مردم محلی است که در این مناطق بکر طبیعی اعم از صحرا، بیابان، کوه ها و جنگل ها سکنی گزیده اند.

طبیعت گردی گونه های متفاوتی دارد؛ از گردش های آبی و ساحلی گرفته تا کوهنوردی، بیابانگردی، دامنه نوردی و غار نوردی، مردم شناسی، طبیعت درمانی، صید و شکار... که همگی به عنوان زیرمجموعه ای از اکوتوریسم تعریف می شوند.

صنعت اکوتوریسم در دو دهه اخیر رشد قابل توجهی در سراسر جهان بوده است و تلاش کشورها برای جذب اکوتوریست ها انکار نشدنی است اما با وجود همه این تلاش ها هنوز طبیعت گردان کمتر از 10 درصد از کل گردشگران جهان را تشکیل می دهند.

افزایش سهم طبیعت گردان از گردشگری جهان بیش از هر چیز نیازمند آموزش و معرفی جاذبه های طبیعی اقصی نقاط جهان است تا از این طریق سیاحان علاوه بر بازدید در حفظ طبیعت و فرهنگ هایی که در مناطق بکر جهان به حیات خود ادامه می دهند، بکوشند.

در ایران نیز موضوع طبیعت گردی در ابتدای راه فعالیت سازمان میراث فرهنگی و گردشگری با تشکیل کمیته ملی طبیعت گردی مورد توجه قرار گرفت؛ کمیته ای که ارگان های مختلف از جمله جهاد کشاورزی، جنگل ها و منابع طبیعی، سازمان محیط زیست و... تشکیل شده بود.

این کمیته در واپسین روزهای سال گذشته خورشیدی به اداره کل طبیعت گردی ارتقا یافت و "سیدحسین موسوی" رییس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری یکی از ماموریت های این اداره کل را برنامه ریزی برای جذب حداقل دو میلیون 'طبیعت گرد' به کشور در سال 91 اعلام کرد.

اما مشکل اصلی در مسیر توسعه طبیعت گردی در ایران ایجاد زیرساخت های لازم برای اسکان طبیعت گردان در نقاط مختلف کشور است به گونه ای که از سویی اکوسیستم منطقه دستخوش تغییر و تحول نشود و از سوی دیگر امکانات لازم برای اسکان این دسته از گردشگران فراهم باشد.

به گفته "منوچهر جهانیان" معاون گردشگری کشور، نبود زیرساخت ها، نداشتن شناخت کافی از حوزه طبیعت گردی، کمبود متخصص و فقدان فرهنگ مناسب طبیعت گردی از چالش های توسعه طبیعت گردی در کشور است که در نهایت سبب از بین رفتن چشم اندازهای مناسب طبیعی کشورمان می شود.

به گزارش ایرنا، هرچند وی معتقد است که می توان با برنامه ریزی مناسب و تعامل جوامع محلی با سازمان های مسوول در حوزه گردشگری، به قطب اصلی طبیعت گردی در خاورمیانه تبدیل شد.

یکی از دستاوردهایی که توسعه صنعت طبیعت گردی می تواند برای کشوری چون ایران به ارمغان آورد، جلوگیری از مهاجرت بی رویه روستاییان به شهرها است زیرا با ورود هر گردشگر، شغل ایجاد می شود و دیگر جوانان مجبور نخواهد بود برای کسب درآمد راهی

بی تردید توسعه طبیعت گردی تنها در حوزه وظایف يك یا چند سازمان و وزارتخانه نیست بلکه مردم نیز با حفظ طبیعت و پاک نگه داشتن زمین می توانند حفظ این سرمایه ملی سهیم باشند که این مهم با آموزش کودکان و همه اقشار سنی و تشکیل سازمان های مردم نهاد در مناطق گردشگر پذیر امکان پذیر است.

به نظر می رسد طبیعت گردی بیش از سرمایه گذاری نیازمند فرهنگ سازی است تا مردم و گردشگران نحوه برقراری ارتباط با جوامع محلی و بومی را بیاموزند، محیط زیست را حفظ کنند و دیگران را از وجود چنین جاذبه هایی آگاه کنند.